rawwa hagi liig korges tettus. Naglamulgu peawa abbara ollema, et raud ei anna likuda.

6) Raud ei pea kitsamb, ei ka laiemb ollema, kui kabbi kannap; raud peap õkwa kabja were päle passima, ent ei mitte kabja talla päle litsma, enge olle kõrre ossa wahhet jätma, sest kabja tal ei saki pitsitamist. Ärge laske ka raud kumalt allalüwwa, ni et kabja suitsma pannep, ei ka säratsid naklu wõtta, kea ni paksu omma, et rawwa wäggüsi ennege mulkest läbbi lätwa, ehk kelle pä wäga korge omma. Kui nagla otsa tangidega ärranäppistetas, sis ärge laske neid wäga pikkalt pärrajätta, ei ka kapja nedi otste kottal wiliga nühkida.

7) Kui raudsep om hobbest ärrarawwutanu, sis laske hobbest weidikest trahwi jallutada, et nätta saas, kas ta mast rawwutamise wigga pärrast likkatap. Kui likkatamist tutta om, sis ärge minge enne hobbesega seppikoa mant ärra, kui raudsep wigga om leüdnu nink parrandanu. Kui ta mast nagla wäga korges läbbilönu, et naggel ello mannu putte, sis ta peap särast nakla wäljakiskma, ehk kui raud kottusida pitsitap, parrembide allalöma. Kes sest ei holi, et hobben seppikoa mant koddotullen likkatap nink wigga ei lasse seddamaid parrandada, wõip peake ommast hobbesest ilma jäda.

8) Kui hobben ei likkata nink teie märastegi südi rawwutamise man ei lewwa, sis tennage raudseppa selle eest nink tassuge tälle hämelega temma töwaiwa. Sest hobbest kõrrapärrast rawwutada ei olle kerge assi, enge üts kunstlik tö, mes wajja aussas pitta. Narritööd wõip eggaüts tetta!

Halwa rawwutamise läbbi narritas pea hobbese kabja ärra nink hobben tunnep se läbbi säraststamma wallo, kui inneminne, kel kitsa sapa jallan omma nink nendega peap käüma, et nemma kül jalga mitmin paigun pitsitawa. Neil hobbestl om se polest kigeparremb ello, kedda sugguke ei rawwuteta,

sest et neid ennege põllotö man ehk liwatse te pääl prugitas.

Kabjatõbbesid om paljo, kelle läbbi hobben likkatama, pantas ni et tedda mitto aiga ei wõi prukida, nink säratsid tõbbesid keeltas seläbbi ärra, et teie hobbese kapju parrembide hoiate, kui teie seniajjani ollete harrinu. Talwitsel aol, kos hobben weidi usse saap nink kuiwa põhho pääl saisap, ehk suwwel, kui pallaw aig om nink kawwa ei olle wihma saddanu, kuiwap ka kabbi ruttumb nink ennamb ärra, kui muhawal nink jääp habras. Kui nüüd pälegi hobbesel weel rasseda rawwa korge hakidega nink pakste nakluga al omma; ehk teie jättate rawwa wäga kauges, hot kattessa näddalat ehk pikkembaltki weel alla; ehk hobbese kabja olliwa essike jo halwa: sis saap hobben pea kabjalahkmid ehk muud wigga kabja pitsitamisest nink lonkap teedko kui kawwa. Sepärrast peate põwwa ajjal hobbest ni saggede kui wõimalik wette ajjama ehk aoti laskma ween saista, et kabbi rõsseust sissewõttap nink pehmes jääp. Üts holikas perremees wallap põwwa ajjal ka rattaste zöride pälegi wet ehk pannep neid wette liggunema, et nemma mitte kokko ei satta, kui pu wäga ärrakuiup.

Talwel peap hobbest egga näddal kigewähhembalt paarkörda eddejalguga pantama pehme sitta päle saisma. Ent om ka säratsid hobbesid, kea jo habra kapjuga omma lodu, nink neide pärrast anna ma sedda nõuwo, ütte salwi tetta zearaswast nink kedetuist nink zaggatuist sibbulist. Sest salwist wõtta egga hommungul nipaljo kui warrese-munna ossa peo päle nink hõeru kabjapäältse nahha sisse nink tõmba sest kabja päle ka. Seläbbi jäwa kabja pehmembas nink kaswawa parrembite pärra. Siski peap iks rawwutamise man tähhele pandma nink hoolt kandma. Ent kui hobben rawwutamata om, sis laske kabjaweert ümberzöri wiliga tõmmata